

for Kvindens højeste Funktion, vil det være iøjensfaldende for en civiliseret Mand, at hans Sønner bliver sundere ernæret af en Moder, som dog har de første Principer af Husorden og Renlighed end af en herom uvidende. Jeg hører hver Dag de sørgeligste Beretninger om smaa Børns ubetimelige Død, foranlediget af Mødrenes grove Forsømmelse; og disse Tragedier er desto sørgeligere, fordi de i Almindelighed ikke foraarsages af Mangel paa Kærlighed fra Forældrenes Side men af Mangel paa tilstrækkelig Kundskab. Fremmede Læger kan bevidne, at Barn efter Barn er bragte til Hospitalerne lidende af skrækkelige Sygdomme, foranlediget af Moderens smudsige Vaner og absolute Uvidenhed, om hvilken Diæt og helbredsbevarende Tilsyn hendes Barn burde underkastes.

Jeg nægter ikke et Øjeblik, at lignende Vilkaar findes i Londons Fattigkvarterer, til Trods for alle Anstrængelser af Byraad og andre lokale Autoriteter. Men i China er Ondet uendeligt større og mere udbredt, ikke alene paa Grund af Befolkningens Størhed, men ogsaa fordi dette Onde ikke er indskrænket til de lavere Klasser. Med meget faa Undtagelser er Kvinder af højeste Rang ligesaa uvidende om de simpleste fysiske og physiologiske Kendsgerninger; og Dødeligheds-Procenten vil aldrig blive mærkbart sænket, før alle chinesiske Mødre idetmindste har *nogen* Kundskab om de sædvanlige Love for at bevare Sundheden.

Om de chinesiske Mødre er uvidende og usunde, saa vil de Sønner, de føder og opdrager, blive ligesaa! skrev Mrs Archibald Little, hvis udmærkede Korstog mod Lemlæstelsen af Chineserindernes Fødder, fik en saa beundrende Omtale af den chinesiske Minister i London. Kvinderne er ikke alene Halvdelen af Nationen, men Mødre for Mændene.

Derfor, naar Chineseren ret indseer, hvor meget hans Sønners sunde Opvækst afhænger af Moderens Klogskab og Fornuft, saa vil de sikkert forstaa, at intet Reformforslag kan blive vedvarende virkningsfuldt for Landets Bedste, hvis det ikke tillige indeslutter et Forslag, som tilraader de chinesiske Kvinders højere Opdragelse.

(Af en Artikel i en kinesisk Avis fra 11. Maj 1911, sendt til Kvindestemmerets-Bladets Redaktion.)

Oversat af Valborg Kieler.

Käthe Schirmacher.

Das Rätzel: »Weib«.

En Opgørelse.

Forord.

Han: Kvinderne har det dog saa godt!

Hun: Virkelig? Saa lad os engang se Bagsiden af Medaillen:

»Siden Verdens Begyndelse, ja endog i »vor oplyste Tidsalder erklærer Manden: at »Kvinden er »en Gaade«. Snart er hun en »Engel, en Guddom — snart er hun en Dæmon, en Djævel. Ja, der gives Øjeblikke, »overraskende, rystende Øjeblikke i Livet »saavel for Øphilisteren som for en Don Juan, hvor den søndertraadte, underordnede »Skabning — Offerlammet — Legetøjet pludselig vægger sig og bliver frygteligt, fordi »hun er ubegribelig.

»Denne pludselige Eksplosionskraft i den »ganske dagligdags Gennemsnitskvinde er det »egentlig Uberegnelige, det virkelig gaade-fulde ved den store Gaade: Kvinden.«

Saaledes indledes denne i 1911 udgivne Bog af Dr. Käthe Schirmacher, i hvilken hun udslynger Sandheder mod Mændene, der nok kunde løbe Een koldt ned ad Ryggen. Hun skriver følgende om Mændene:

»Manden er let nok at gennemskue. Han »anser sig og har altid ansét sig for Skabningens Mesterværk, alle Skabningers Herre, »Fuldendelsen af den menneskelige Udvikling. »Verdens Akse er intet i Sammenligning med »ham. Som Køn besidder han en naiv, ofte »en barnagtig Stolthed over sine Kundskaber, »Dyder, Fortrin og Laster (om han i det hele »taget *kan* have saadanne). Han straalere over »hele sit Ansigt, naar han blot tænker paa, »hvilken prægtig Fyr han er, at det var »Verden forundt at se et saadant Pragteksemplar, og Kvinden forundt at tilbede dette »enkelte Eksempel af Pragt-Konnet. Hun »har det da ogsaa saa godt! Hvem der dog »kunde faa en saa lykkelig Skæbne! Som en »Paafugl, der slaar Halen ud, er Manden »stoltseret gennem Verdenshistorien, og overalt har han aabenbaret sig selv, om han »end ikke har været slet saa uforbeholden »ligcoverfor hans skarpe Iagttagere: hans »Hustru.

»Han tog hvad der behagede ham, han »kastede bort hvad der havde tabt sin Tiltrækning for ham; hans Interesser, hans »Lutner og Lyster er blevne til Love for »Menneskeheden. Mandsmoralen falder altid »paa Taaen, selv om den gør et Spring fra »Kirketaarnet. Alt godt har Manden sagt om »sig selv og intet Slet har han fortiet. Man »maa kun besidde en vis Uafhængighed og »skyde Mændenes Udstillingsvindues-Dekoration tilside, for at se, hvorledes det staar til »i Butiken og Bagstuen. Hvem der har Mod »dertil bliver fuldtud opbygget!«

Alle Bogens Sider er holdte i samme Stil.

Man maa beundre Dr. Schirmachers Mod.

Det minder om Japanernes Krig mod Russerne. Et Staaltraadsnæt med Pigger skulde overklattres. Mange offrede sig til at sidde fast i Piggerne for at Bagtroppen kunde

komme over. Saaledes forekommer det mig at Dr. Schirmacher har offret sig. Sandheden maatte siges som den var — utilsløret! Først saa kunde det hævdvundne Onde overvindes. Og Dr. Schirmacher har en skarp Pen og et stort Talent til at afsløre.

»For Kvinden har Manden gennem alle »Tider og i alle Lande dekretet et kønsligt »Forhold i Underordnethed, Hengivenhed og »Tilbedelse. Alt, hvad Manden er i Stand »til, har Kvinden erfaret. Hendes mest »smertelige Viden er en Arv, der er steget »ned gennem Aartusinder.«

»Kvinden har aldrig fuldt aabenbaret sig »selv, thi som Køn var hun aldrig fri i sine »Handlinger, kunde aldrig gøre som hun »vilde. Hun var aldrig den Bestemmende men »den, til hvem der udmaalt og afvejedes. »Som Køn var hun den Afhængige, den Lydende. Aldrig har Kvinden frit udfoldet »sig som Køn; aldrig har hun paatrykt Verden sit Stempel, aldrig har hun givet sig »som den hun er. Thi alt dette sømmede »sig ikke for Kvinden!«

Det er i Sandhed en mærkelig Bog og aldeles ikke hjemmehørende i den Tid, vi er naaet hen til. Fra Tredsernes Talertribuner hos os kunde vi vel nok erfare hvilke hvasse Pile nogle Kvinder fandt sig at være berettigede til at udskyde mod Mændene. Naar de begynder herpaa i Nutiden, finder de ingen villig Tilhører. I Norge siger man kun gode Ting om Mændene, saa vidt jeg har seet. Fra England har vi de bedste Indtryk af Mændene. De stifter Ligaer for at skaffe Kvinderne politisk Valgret. Arbejderpartiet er deres Riddere.

Det gør os ondt for Dr. Schirmacher som i Kraft af sin Overbevisning har udslynget disse Angreb, thi der er Pile der ricocheterer og til disse hører hvad vi læser i denne saa talentfulde og med Overbevisningens Varme skrevne Bog. Vi har dog en Følelse af, at det har gjort ondt at skrive den, ligesom det gør ondt at sidde i Pigtraadsnettet.

J. M.

Overretssagfører

Frk. HENNY PETERSEN.

Det er os eu Glæde i vort Blad at have faaet et Portrait af vor første kvindelige Overretssagfører. Ogsaa er det os en Glæde at konstatere, at tiltrods for hendes ivrige Studier i Ungdommens Aar, har hendes Ydre ingen Skade taget deraf, men er i høj Grad vindende.

Hun blev Student i Aaret 1900 med Laud.

Straks efter Eksamen fik hun Ansættelse